Naar Compostela met de MTB.

Met drie leden (Eric, Tuurke en ikzelf) van onze wielerclub WTC Blauwe Wimpel Ruddervoorde hebben we het idee opgevat de "De Camino Francès" te rijden met de mountainbike. We volgen de

voetpaden zoals de echte peregrini, wij de moderne peregrini.

Startplaats werd St-Jean-Pied-de-Port, aan de voet van de Pyreneëen, in Frankrijk.
De afstand St-Jean PdP/ Santiago De Compostela +/- 880 km, willen we biken in 12 dagen.
Het zullen er uiteindelijk 11 zijn.
De reis **Ruddervoorde - St-Jean PdP** doen we met een (huur) busje op één dag.
Anny en Kos zijn onze begeleiders en zorgen dat onze bagage mee is, voor de rest kunnen ze de mooie kunststeden onderweg bezoeken en van de vele terrasjes genieten.

Vertrek maandag 30 juni 2014:

In alle vroegte om 04u00 vertrekken we om de file op de Périphérique voor te zijn, maar om 7 uur

zat alles reeds muurvast rond Parijs.
Met 1,5 h vertraging komen we er toch doorheen, en verder loodsen Kos en Anny ons probleemloos tot in St-Jean PdP.
Het pittoreske dorpje aan de voet van de Pyreneeën.
Om 18u00 komen we aan in onze mooie studio die Tuurke voor ons gereserveerd had.

Dinsdag 1 juli. Rit 1. ST. JEAN / ZUBIRI 52.8 km 1831 hm:

Na een deugddoende nachtrust en met een goed ingeoliede mountainbike beginnen wij, wat onwennig maar met en weertje die ons goedgezind is aan onze 1ste uitdaging. Een 21 km lange, zware klim naar Roncesvalles de **pas de Cisa (Col de Lepoeder 1410 m)**. Met stijgingspercentages tot 23% eerst nog over smalle asfaltwegen, later over grintpaden en nadien over schapenpaden tussen de rotsblokken door. We wisten onmiddellijk waar we voor stonden. Sommige gedeelten waren te stijl en moesten we zelfs te voet doen, ook de afdalingen waren heel stijl en bezaaid met rotsstenen waar we aan een veel te hoge snelheid tussen laveerden. Gans de beklimming loopt er een hond met ons mee. Eric had hem met wat eten verwend, maar nu raken we hem niet meer kwijt. Hij sprint voortdurend heen en weer en doet zeker 3 maal de afstand die wij doen werkelijk onvermoeibaar, we dopen hem dan maar Rataplan.

Na de middag is het minder klimmen maar met heel venijnige afdalingen . We komen in het land van de Basken met veel groen, bossen van beuken en dennen , weiden en heldere beekjes. Met prachtige dorpjes met witgekalkte boerenhuizen, de vallei van de Arga. Echt een wondermooi landschap, achteraf bekeken één van de mooiste gedeeltes van onze 12 daagse tocht. In één van die afdalingen net voor een kruispunt kijk ik iets te lang naar mijn GPS en beland in en gleuf, en ga met een smak over mijn stuur tussen de rotsen in het grind. Mijn helm breekt de schok maar ik heb toch enkele diepe schaaf en snijwonden.

In een tearoom iets verder verzorgen en ontsmetten we de wonden en een 15 tal km verder vinden we in **Zubir**i een Auberge waar we kunnen slapen voor 15€ p/p ontbijt inbegrepen.

Woensdag 2 juli. Rit 2. ZUBIRI / ESTELLA 67.8 km 1164 hm:

Na het vernemen van de Belgische spektakel overwinning op het WK tegen Amerika vertrekken we iets later, want het heeft de hele nacht geregend en het wil maar niet ophouden.
In de regen maar met volle moed trekken we over de beroemde brug **Puenta de la Rabia** in een bosrijke omgeving terug de bergen in richting Pamplona. We volgen grotendeels de rivier **El Rio Arga** en nemen twee eeuwenoude pelgrimsbruggen. De bergpaadjes liggen er spekglad bij en er volgen hilarische toestanden. Het zijn deze keer Tuurke en Eric die verschillende uitschuivers maken waar we goed kunnen mee lachen, gelukkig zonder erge gevolgen.

Na 24 km zien we in de verte de indrukwekkende stadsmuren en de Citadel van **Pamplona**. We komen deze mooie stad binnen via de **Partal de Francia**. De gele pijlen leiden ons naar de kathedraal gelukkig stopt het met regenen en kunnen we rustig deze mooie stad bezoeken.

Na Pamplona beklimmen we de zeer lastige **Alto de Perdón** een bergrug van 1000m met zijn windmolens, **en zijn beroemd monument van de pelgrimls →→→→.**

Vanaf hier kunnen we genieten van een spectaculair uitzicht op de weg achter ons en op wat ons te wachten staat, nl. de vallei die ons leidt naar **Puente la Reina**('Brug van de Konongin') deze beroemde brug werd gebouwd door de koningin van Navarra in de 11e eeuw.
De afdaling is terug vol losse stenen (keien)en op sommige plaatsen spekglad door de vettige ondergrond. Aan de brug in Puenta la Reina hebben we een afspraak met Anny en Kos. We besluiten er nog 20 km bij te doen tot in Estella. Na de stenen brug loopt het pad door een dal en via drie oude bruggen komen we langs onverharde paden die veel stijgen en dalen in **Lorca,** we besluiten hier iets te eten want het vat is af.Gelukkig zijn de laatste 10 km langs agrarische dorpen en tussen wijngaarden een stuk makkelijker, om 18u00 komen we toch, moe maar voldaan in Estella.

Donderdag 3 juli. Rit 3. ESTELLA / NAVARETTE 61 km 1092 hm:

Het parcours begint zwaar met een stevige klim, daarna golvend met heel steile gedeeltes het is een effenaf prachtig parcours. Op één van deze klimmetjes kom ik ongelukkig ten val en heb een grote snijwonde van mijn voorderailleur in mijn enkel, gelukkig kan en Spaanse verpleegster ←←← **pelgrima** mij verzorgen.

Vanaf **Villamayor de Monjardin** loopt de weg langs bredere paden en zo komen we moeiteloos in **Los Arcos,** met zijn Refugio beheerd door Belgische vrijwilligers. We stoppen er even om iets drinken.
Van Torres del rio naar **Viana** wordt het terug ruw en moeilijk te fietsen, we komen in een gebied van ravijnen en het gaat voortdurend op en neer.
Na **Viana** komen we op makkelijker lange onverharde wegen, we steken de **Ebro** over en komen in **Logronyo** de hoofdstad van de provincie **Rioja.**

In de wijngaarden op de hellingen worden de druiven voor de Rioja wijnen verbouwd.
We verlaten de stad via het stadspark en langs het belangrijkste recreatie gebied van Logroño. We komen aan het **stuwmeer van Navarrete**
In Navarette vinden we en Refuge voor 8€ per persoon. We eten en drinken voor 60€ voor 5 personen en verwennen ons met een extra rondje Leffe voor 8€

Vrijdag 4 juli. Rit 4. NAVARTTE / VILLAFRANCA MONTES de OCA 72.7 km 1670 hm:

We vertrekken om 07u30 in een gigantische plensbui, het heeft de ganse nacht geregend en de paadjes tussen rotsen in rode zandsteen zijn herschapen in modderwegen. We zijn dan ook al vlug ploeterende slijkduivels, in **Nájera 17 km** nemen we helemaal beslijkt ons ontbijt**.**

Het parcours is niet zo technisch maar door het vele slijk en ook nog twee lekke banden best uitdagend. We komen in **Santo Domingo de la Calzada** met in de kathedraal zijn kippenhok met haan en een hen erin. Enkel te bezoeken tegen betaling en daar passen we voor. Op de kathedraal zien we ook de eerste ooievaars verschijnen. We fietsen verder door het golvende heuvelland aan de voet van de **Sierra de la Demanda** met prachtige vergezichten **naar Villamajor del Rio.** We doorkruisen de heel mooie maar eenzame **Montes de Oca ('bergen van de gans')** en fietsen langs glibberige paden en bosweggetjes naar **Villafranca** waar we een zeer goedkope Municipale auberge vinden 5€.

Gelukkig kunnen we er onze fietsen grondig reinigen met hoge druk.
En wassen en drogen ze onze kledij voor enkele euro's.

Zaterdag 5 juli. Rit 5 VILLAFRANCA MONTES de OCA / FROMISTA 107 km 1012 hm:

We vertrekken terug om 07u30 met een stevige klim naar 1140 m boven nemen we ons ontbijt in een klein dorpje bij een oud vrouwtje die ons heel vriendelijk ontvangt en ons echt in de watten

←←←←← legt.

De camino met de MTB is veel interessanter dan mijn vorige met de fiets, de bewering dat de fietser niet dezelfde pelgrimsbeleving kan ondergaan klopt zeker niet voor de MTBker.

Je komt echt door al deze heel kleine dorpjes waar er altijd iets te beleven is en waar er altijd pelgrims zijn. "Buen Camino" en ''where are you from'' wordt onze levensspreuk, ook komen we op zaterdag veel groepen wielertoeristen tegen. Het parcours is hier veel gemoedelijker en de koersfiets is hier blijkbaar ook een deel van de cultuur.

Een eind voor **Burgos** worden de paden asfalt. We bereiken Burgos met zijn immense kathedraal, de op 2 na grootste van Spanje.

Na **Tradajos** word het terug bijzonder eenzaam en is het brandend heet. We komen stilaan in de **Meseta** een eentonige hoogvlakte (de graanschuur van Spanje) doorsneden door steile dalen. We passeren een niet voltooid kanaal uit de 18e eeuw. De wegen lopen kilometers rechtdoor, met amper een boom om wat schaduw op te zoeken.

In **Frómista** vinden we een réfugio met een zeer strenge huisbaas alles was perfect maar we moeten op onze tellen passen. We eten in het dorp een eenvoudig menuutje, en kijken naar het voetbal, 1-0 voor Argentinië. We moesten om 10u00 binnen zijn en 10 min later gingen alle lichten uit.

Zondag 6 juli. Rit 6 FROMISTA / MENSILLA de las MULAS 97.6 km 537 hm:

Mooi om 07u30 vertrokken voor een eerder vlakke rit met veel kopwind. We fietsen verder door de **Campos** met zijn eindeloze akkers met tarwe, in **Carión de los Condes** vinden we op deze zondag morgen iets die open is, mevrouw heeft vermoedelijk niet veel geslapen en is weinig van zegs maar toch krijgen we een stuk taart en enkele droge croissant. Even verder in een dalletje word de eindeloze dorre vlakte plots onderbroken door een groene met gras begroeide strook **(candos reales)** de veedrijvers route die door heel Spanje loopt**.** In **Sahagun** een kunstenaars dorpje waar er op deze zondag middag heel veel kunstschilders aan het werk zijn, eten we een gigantische menu del dia, bestaande uit meloen met vele grote schellen hesp, daarna kip met frieten, en ijs als dessert wijn en water dit alles voor 9€ . **De oude route loopt verder over eindeloos zacht glooiend land. Rode → leem waar je ook kijkt, op de uitgestrekte akkers, op de wegen, en eveneens als bouwmateriaa**l. **→→→.** We komen in de oude stad **Mansilla de las Mulas.** De middeleeuwse stadsmuur met poort rond de stad is vrijwel intact, de verdedigingstorens dateren uit de 11e eeuw. Hier vinden we een mooie en moderne refugio. We eten in een restaurantje samen met Anny en Kos een lekkere pelgrims menu en als dessert trakteert Eric ons nog met een plaatselijke lekkernij nl. djerbas.

Het mooie kerkje van Fromista. ↑↑ ↑↑

Maandag 7 juli. Rit 7. MENSILLA de las MULAS / RABANAL 97 km 878 hm:

We beginnen in een mooi weertje aan een rustige klim naar Leon. Het binnenkomen van **León** is zeker niet onaantrekkelijk het hele traject loopt door parken en langs de rivier, er staan schitterende bouwwerken zoals de gotische kathedraal uit 1254. We nemen ons ontbijt na 20 km rechtover de

←←←← **Kathedraal van León ,** en nemen daarna de tijd om León even te bezoeken.
Wij verlaten Leon langs de iets langere maar landschappelijk bijzonder mooie en rustige variant, via **Villar de Mazarife.** (De andere volgt de N120). We komen door de droge hoogvlakte van de **Pàramo** in een oase van bloemen. In de verte zien we de **Montes de León**.
In **Hospital de Orbogo** komen we over de langste en mooiste brug van de route.
Het waait iets minder en we vorderen lekker.
We komen door mooie rustige dorpjes en doen op tijd een terrasje aan, of kopen een ijsje.
Even later hebben we een schitterend zicht op **Astorga** met zijn kathedraal en het bisschoppelijk paleis, die een schepping zijn van **Antonio Gaidi**. **↓↓↓↓↓.**

Overal in de stad zijn nog herinneringen aan de Romeinse tijd o.a. de stadsmuren en de Romeinse poort bij het bisschoppelijk paleis.
De route loopt verder licht stijgend richting van de bergen tot in **Rabanal**, die volledig op het toerisme is ingesteld en waar we een mooie auberge vinden uitgebaat door Australische vrijwilligers en met een zeer mooie en grote tuin.

Dinsdag 8 juli RIT 8. RABANAL / TRABADELO 68.4 km 1314 hm:

Na ons ontbijt en een dikke knuffel van de Australische vrijwilligsters vernemen we dat we volgens hen geen echte pelgrims zijn, daar we een deel van onze bagage niet zelf mee zeulen.

We vertrekken in een koud en triestig weer, en al vlug zitten we in de wolken over de eenzame Montes de León naar het pelgrimskruis **Cruz de ←←←← Ferro (1500m),** die op een reusachtige hoop stenen staat. Deze zijn in de loop van de eeuwen achtergelaten door de pelgrims die hun last hier figuurlijk achterlieten. Het is zeer koud hierboven in de wolken, en de gierende wind.
De afdaling is bezaaid met losliggende stenen en andere hindernissen, we slalommen naar beneden we komen door **El Acebo** met zijn smalle straatjes waar we een koffie met cake nuttigen om ons iets op te warmen. De pittige route voert ons verder naar de tempeliersstad **Ponferrada.** Genoemd naar de brug over de Sil, de **pons ferrata** ('ijzeren brug'). Hier word straks in september het WK voor de profs gereden, de Pool Michal Kwiatkowski werd wereldkampioen en Greg Van Avermaet moest zich met een 5de plaats tevreden stellen .
We doorkruisen verder het glooiende landschap met de wijngaarden van de **Bierzo**.Met een stevige tegenwind komen we in **Villafranca del Bierzo** ook wel 'Klein Santiago' genoemd vanwege zijn vele kerken. We passeren de indrukwekkende burcht van Marqués met zijn fraaie ronde torens. Vanaf hier nemen we de veel mooiere maar zware alternatieve route over de berg ten westen van **Villafranca**, en die pas in **Trabadelo** in het dal van **Valcarce** komt. Hier vinden we een mooie hostal waar we de enige gasten zijn.

Woensdag 9 juli RIT 9. TRABADELO / SARRIA 60 km 1376 hm:

We verlaten in alle vroegte onze auberge, we zijn er alleen want de uitbaters wonen ergens anders, we volgen nog even het dal van Valcarne. Even later komen we in **Galicië** en beginnen aan de klim van de **Cebreiro (1350m)** het is zeer koud op deze hoogte amper 6 graden en we klimmen met onze regenvest aan. Na 1 uur nemen we ons ontbijt en klimmen dan verder tussen de rotsen en op paadjes langs traditionele **pallazas** (lage ronde gebouwen van natuursteen waarvan de kap tot aan de grond komt) het wandelpad is zeer stijl nog net doenbaar maar we moeten toch geregeld onze fietsen duwen. We komen verder over de **Monte Pozo de Area** vervolgens de **Alto de San Roque** waar boven een metalen beeld staat van een pelgrim ↑↑↑ die probeert tegen de wind in vooruit te komen. Vervolgens de **Alto de Polo (1330m).** De afdaling is prachtig maar uitdagend we komen door enkele bijna uitgestorven boerendorpjes met huizen in leisteen waar de tijd lijkt stil te staan.

Na **Triacastella** word het terug golvend, maar plots weigeren de remmen van Eric dienst, we hebben al vlug gezien dat er een leiding van hett hydraulisch remsysteem lek is. Herstellen zit er niet in dan maar vooruit met enkel de voorrem.
Na een aarzelend begin en even aanpassen weet Eric deze krachttoer tot een goed einde te brengen. Want in de bergen is de achterrem echt van cruciaal belang. In Sarria vinden we een Auberge en een fietsenmaker.

Donderdag 10 juli RIT 10. SARRIA / MELIDE 61.6 km 1235 hm:

Geen goed nieuws de fiets is onherstelbaar de fietsenmaker heeft met een noodleiding het euvel proberen op te lossen maar de aansluitingen zijn blijkbaar niet universeel. We zijn op 110 km van Compostela en Eric zal de laatste 2 dagen proberen door te komen met één voorrem alleen.

We vertrekken uit **Sarria** met zijn bombastisch monument als eerbetoon aan de pelgrims. We passeren het ene klein dorpje na het andere gehucht deze zijn zeer gezellig met de vele wandelaars en de ontelbare terrasjes. In **Portomarin** aan het meer zien we toevallig Kos, even later beginnen we aan de lange klim **.** Het landschap is hier prachtig en doorsneden door talrijke beekdalen die we oversteken op loopbruggen, doorwaadbare plaatsen, of over stapstenen →→→→→→→ en oude bruggetjes.

Even voor **Palas de Rei** komen we de 5 Spanjaarden tegen die in Leon ook reeds ons pad kruisten. We maken er een koers van 15 km van. We moeten over een bergrug met graniet rotsen en heide. De afdalingen zijn een beetje te snel voor Eric zonder zijn remmen. Maar Tuurke haalt al zijn stuurmanskunsten boven, en dat zijn er heel wat, hij toont zich van zijn beste zijde en geeft ze allen het nakijken. Even verder zijn we in het licht glooiende laagland van Galicië met zijn **Cruzeiros** (stenen wegkruisen) en eucalyptussen. In **Melide** slapen we in de zelfde auberge waar Tuurke en Life vorig jaar ook sliepen, het is er niet druk en we hebben een kamer voor ons alleen. Onze dagelijkse menu del dia in het dorp is er uitermate lekker.

Vrijdag 11 juli RIT 11. MELIDE / SANTIAGO 55.1 km 1024 hm:

De laatste dagen is het terug mooi weer, s'morgens fris maar echt mooie dagen. Onze laatste etappe voert ons langs een pittig parkoers met vele fraaie **horréos** (maisopslagplaatsen) smalle ←←← ←← langwerpige bouwsels meestal in natuursteen en kenmerkend voor dit gedeelte van Galicië.

In **Arzua** komen we 2 cowboys tegen die de Camino doen met hun paard, ze komen al van de Haute-Savoie aan de voet van de Mont Blanc 1800 km. Tuurke had graag eens een ritje gedaan op dat paard en dat vonden ze geen probleem, dus even later vertrok hij onder groot jolijt voor een ritje.

We komen in **Lavacolla** waar de pelgrims zich vroeger in de beek wasten. Het word altijd maar drukker maar we proberen zoveel als mogelijk met de vele wandelaars rekening te houden.

In de laatste 100 km zijn er ook veel meer mountainbikers die fietsen voor een brevet en studiepunten startend in Sarria.

Na **Vilamaior** komen we op de **Monte de Gozo** waar we aan het grote standbeeld voor het eerst in de verte de kathedraal van **Santoago de Compostela** zien.

Bij het binnenkomen van **Compostela** zien we nog twee interessante nieuwbouwprojecten. Het **Pabellon de Galicia**, overgeplaatst van de wereldtentoonstelling in Sevilla (1992)naar de oostkant van Compostela. Even verder staat aan de rand van het oude centrum wat hoger op de helling, het glazen **Centro Galego de Arte** van de Portugese architect Alvaro Siza Vieira.

Om 15u00 komen we aan in Compostela, te laat voor de mis in de kathedraal die elke middag om twaalf uur doorgaat, en die de nieuwe pelgrims verwelkomt.

Met deze graag een gemeend woordje van dank voor ANNY en KOS die ons de volledige reis uitzonderlijk goed hebben begeleid, en mede hebben gezorgd voor de ludieke sfeer onderweg.
Dank ook aan mijn fietscompañeros.

SALUT. TUURKE,
ERIC en JOZEF.